

- Ali imajo sogovorniki dovolj skupnega predznanja in kontekstualnega znanja?
- Ali morebiti resničnost trditve govorec izpeljuje zgolj iz domnevnega dejstva, da ni argumentov o njeni neresničnosti?
- Ali obstajajo protiargumenti? Kateri so?
- Ali morebiti govorec pretirano ne reducira možnosti, ne navaja zgolj dveh opcij, iz katerih naj sogovorec izbira?
- Ali analogija izhaja iz relativno podobnega primera?
- Ali so citirani uporabljeni viri?
- Ali so ti viri relevantni in kvalificirani?
- Ali so viri nepristranski?
- Ali izpeljava trditve temelji zgolj na korelaciji ali je ta tudi zadostno osmišljena? (Korelacija še ne jamči vzročno-posledične zveze, lahko je naključna ali ima povsem tretji vzrok, korelirana pojava pa se lahko tudi vzajemno pogojujeta, vzroki so lahko zelo kompleksni.)
- Ali je navedeni vzrok tudi najverjetnejši?
- Ali govorec kot vzrok morebiti ne navaja prav tega, kar skuša šele dokazati?
- Če gre za obliko logičnega sklepanja, ali ta dosledno izpolnjujejo vse pogoje logičnega sklepanja (tipične napake v deduktivnem sklepanju)?

Pri izbiri in ureditvi argumentov se podrobneje posvetimo tudi njihovi specifičnosti glede na retorična sredstva prepričevanja (*logos*, *ethos*, *pathos*) oz. ustreznosti posamezne metode prepričevanja za različne dele govora. Učitelji naj pri oblikovanju nastopa/izjave upoštevajo:

- Ali je primerno racionalno prepričati ali ganiti?
- Če je izbrana subjektivna metoda, ali se je res primerno sklicevati na govorničeve značajske poteze, se posvetiti oblikovanju dobrega vtisa ali vplivati na čustvena stanja občinstva?
- Ali je izbrana vrsta argumenta primerna za aktualni komunikacijski kontekst, del učne ure oz. govora o ožji izbrani temi?